

ترجمه و تعبیس

از مختارات برجی زیدان

جوانی را حفظ کن پیری خود را حفظ می‌کند

پیرمردی را منی سینم باشکه موی سرش سفید شده و دندهایش ریخته و چشمها بشد در حلقه چشم فرورفت، دارای بینه سالم و مراجع متمدن است؛ قائمش کشیده است و چشمهاش برق میزند، نیز ونشاط خود را ازدست نداده بفالی علی دوره همچنان ادامه میدهد.

بعکس جوانی را سینم باشکه هنوز در فصل جوانی است؛ آثار پیری و شکستگی در تیغه اش نموده از است، باشکه بایده فعالیت های نشاط آمیز داشته باشد و فی از مقداری راه رفتن افلاک هار خشکگی میکند؛ نوع آغاز کارهای که باو و اگذار میشود شاهه خالی میکند، اگر احیاناً کاری را انجام دهد زود مغلول و خسته میشود.

علت این تفاوت چیست؟ واز کجا سرچشمه گرفته است.

آری رمز اصلی و علت اساسی این مطلب این است که اولی در دوران جوانی موادی زنعت و اعتدال را دعایت کرده درنتیجه؛ قوای خود را بران دوره پیری خبره کرده است اما دومی در صرف فتوای خود اسراف و افراط نموده و نخایر جسمی و روحی خود را ازدست داده است.

قوای جوان؛ در فصل جوانی؛ نیز وی طبیعی خود را حفظ کن، این پیری سرشان شلداده را کنکه دارد، که خبره دوران پیری و توشہ دوره توانانی است، در عرض گردن قوای جوانی مقتضد باش؛ و کسان سکن که این نیز و نشاط چشمهای است که «بیت» خواهد چو شد، نه، دوران جوانش این متین سرشار محدود داشت، اگر افراداً و اسراف کنی ذود

بیان خواهد رسید؛ آنوقت بتبیان خواهی شد، آنوقت بشیم. این چه نتیجه‌ای خواهد بخشید.

میکن است پیر مرد که چگونه این قوا را حفظ کنیم با اینکه رو با تحفظ اطمینان بود آری باشد پیر مرد نایابی شنود و بحقیقت آشنا شود.

نیز گوییم خوردن و استراحت، نیز وی جوانی را حفظ کن ذیراً خوردن و استراحت در درجه دوم اهمیت است علاوه آنها طبعاً باندازه شروری ذنده کی تحقق خواهد داشت، میگوییم بواسطه غفت و مبارزه، زری در اعمال غربزبانی و اعتماد در کار و فعالیت جوانی خود را حفظ کن، و از اسراف و افراط که تنها عامل مؤثر نیادیش بیزی ذود درس است بیشتر، آری اسراف و افراط، خلو مازنده کی را در هم می‌بینیم، میکن است در بجروحه جوانی یا بن پنکه متوجه بیاشی؛ ولی هنگامی که آفات جمرو و بقره و نیزه پیدا میشوند، امیدواری می‌نمود عقیق چه فایده ای خواهد بخشید؟

انسان از من بازدید سالیگی ناسی -الکی باید جدا هشیار باشد ذیراً این موقعيت من پس از حساس است، در این موقع اگر مواظبت کرد نیز وی جوانی را حفظ خواهد نمود، صحت و عاقیت خبر خود را بیان خواهد دسانید، ولی بعکس اگر اسراف و فضیح کرد برای همیشه خود را اذرنده کی خسته و غرسوده ساخته است.

چیزی که باعث نوشتن این مقاله شد این است که جوانانی دا می‌شین که غرق گری میباشد عالم جوانی هستند، شهارا به بیداری میکنندند؛ در کارهای مستحب و صرف نیز و های جوانی رعایت اعتدال نیکند.

جوانی؛ فصیحتی گشت بشنو و بهانه همیزیر جوانی خود را حفظ کن گوجه در

ایندها امر، باد شوارها مواجه خواهی شده، میکند بدان اگر نیز وی سرشار در تفضل جوانی صرف کنی در درون این پر کاری توشه و برگ خواهی ماند، در نکهدهاری این قوه یعنی قوه جوانی دست به امن تحری بزن و گفتار حکیمانه بروزد گار ممتاز را در نظر بگیر؛ و خیره از اراده الثقوی یعنی بهترین توشه ها بلکه اساس و ریشه همه توشه های تویی است.

صفحات تاریخ داوری بزن، بعضی و اهمیت رجال تاریخ که خود را از خصیطه بستی باوج بزرگواری و انتقام رسانیده اند متوجه بیاش و لی اذاین تکه در فرض نیاز به خلفت کرد که سبب اکتساب مجدد و عظمت و تفصیل بزرگواری و عزت کوشش و فعالیت مدادم آنها بوده است، و سرچشمه کوشش و فعالیت، نیز و نشاط است که آن هم منحصر ادیر تو عفت و اعتدال فراماه میگردد.

جوانان بسیاری را دیده ایم که در آغاز جوانی، از قیام آنان آثار عظمت و جدیت نمودار بوده، فعالیت مداوم و خستگی نایاب نیز آنها را آینه‌گیر خشانی نوبیده بودند ولی دیری نگذشت که میزان اعتدال را از دست دادند، سر انجام بروزی با اطمینان در هم پیوسته شد، یا گرفتار ستر مرش گردیدند.

این شعار جوانان مآل آن دیش و هوشیار است.

«جوانی را حفظ کن» که پیری خود را حفظ خواهد کرد» زیرا از طرفی احساسات ضعیف تر میگردد و از طرف دیگر عقل بر قوام مسلط مشود عقل فرمانرواییت نگهبان، نگهبانی است فرمانروا.

اثر طبع آفای ناصح فمه ای

زن آن به که «گل» بروز در گزار!

بپریان سپرده است گاری جدائی
زن و مردوا در علیمت خدای
نه کار زنان و بمردان گذار
نه از زن حلب شغل مردان کار
که کار مردانه بردوش زن
کار کله تاید از پردهن
زن آن به که کار خود آورد بدست
بر او خانه داری نشاهی باشد
زن آن به که گل بروز در گزار اشان و مطالعه
گلش هست فرزند پر عیز کار
چه خوش گفت پیغمبر آن عقل کل جام علوم انسانی
نموده است هر گز بقصده دستند
که منقاد رأی نزند(۱)
که زن را بر آشنا همی سروزیست

(۱) این شعر مضمون حدیث معروف است که از پیغمبر اکرم (ص) نقل شده است آن یافلاح

قوم امند و امرهم الی امرأة.